

Acord de mínims per a la importació dels minerals de sang

per Helena Cardona ([@HelenaCardona](#))

El passat 16 de juny, les institucions europees van aprovar un acord per a regular la importació de minerals de sang. L'objectiu és, en principi, acabar amb el comerç il·legal de minerals que provenen de zones en conflicte, com per exemple la regió dels Grans Llacs.

Com ha quedat demostrat diverses vegades per ONGS internacionals, el comerç il·legal d'or, de tungstè, d'estany i tantal generen conflictes armats, treball infantil i financien senyors de la guerra. En efecte, a Colòmbia, a la República Democràtica del Congo (RDC) i a la República Centrafricana, els grups armats es disputen el control de les mines per assegurar el seu poder a la zona. Les xifres d'aquest comerç sanguinari són prou esfereïdores. Al 2015, es van comptabilitzar 27 conflictes a l'Àfrica lligats als recursos minerals i es calcula que en els darrers 60 anys el comerç de minerals de sang és en part responsable del desplaçament de 9,4 milions de refugiats.

Europa és una dels principals destinacions d'aquests minerals, sobretot per a la fabricació de telèfons mòbils. Segons la Comissió Europea, el 35% d'exportacions de minerals arriben al vell continent. Era per tant de justícia que la UE aprovés un acord ferm per assegurar que els minerals que entren no siguin minerals de sang.

Malauradament, després d'un any de negociacions, el resultat és un acord covard i ineficaç que no acabarà amb el comerç d'aquests minerals. La regulació només implica les empreses que importen minerals en brut. Segons la normativa, aquestes empreses han de dur a terme un anàlisi de risc per

garantitzar que no hi ha cap relació entre els seus proveïdors i els conflictes armats. No obstant, aquestes empreses només representen el 0.05% de les empreses europees! Per tant, les empreses que importen productes acabats seguiran sense rendir comptes a ningú.

La reacció de les ONGS de defensa dels Drets Humans no s'ha fet esperar. Des del principi de les negociacions, activistes i experts ja consideraven que la decisió europea era tèbia i estèril. “La decisió adoptada avui [16 de juny] deixa a les companyies que importen productes amb aquests minerals completament lliures de culpa. És un intent incomplet per fer front al comerç dels minerals procedents de zones en conflicte ja que només sotmetrà a controls voluntaris a les empreses que importin materials en brut”, afirma Iverna McGowan, directora de la Oficina d' Amnistia Internacional de les Institucions Europees. “La Unió Europea té l'obligació internacional de protegir els drets humans, però s'ha quedat a mig camí a l'hora de complir-les. Els inversors i consumidors europeus seguiran sense saber amb certesa si les empreses amb les que estan tractant es comporten de manera responsable. Aquesta llei suposarà un canvi limitat, molt limitat.”

Mina d'or a la República Democràtica del Congo, abril 2012. Font: Stringer. Reuters

La UE ha fet un primer pas – tímid – cap a la regulació de la importació de minerals de sang. El següent pas és que les institucions europees negociïn com s'implementarà l'acord, un procés que pot durar mesos. Tot i l'esforç i interès llocs per la UE en acabar amb aquest comerç irresponsable, aquest acord suposa una decepció en tota regla. Només es podrà cantar victòria si la regulació s'estén a totes les empreses que es proveeixen d'aquest tipus de minerals per assegurar-se que aquests no són fruit de conflictes armats.

Imatge: Mina de diamants a Sierra Leone. **Font:** Leibish.com